

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 66

Presidència de l'Honorable Sra. Carolina Torres i Cabañero

Sessió celebrada dia 15 de maig del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 15602/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de suport educatiu amb ASPANOB. 1022
- 2) **RGE núm. 2199/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a difusió de bones pràctiques dels centres escolars. 1026
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. VALLÈS I RAMIS:

Sra. Presidenta, Antònia Vallès substitueix Margalida Serra.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

María José Bauzá sustituye a Cati Palau.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions.

Passam a l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 15602/13 i 2199/14.

1) Proposició no de llei RGE núm. 15602/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de suport educatiu amb ASPANOB.

En primer lloc per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 15602/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de suport educatiu amb ASPANOB, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes senyores i senyors diputats. L'associació ASPANOB és una de les de més tradició a la nostra comunitat autònoma, ja compta amb més de 25 anys i probablement també és una de les més estimades per la població, perquè ha ajudat en tot aquest temps moltes famílies que tenen menors malalts de càncer i fonamentalment aquelles famílies de les illes menors, perquè té entre els seus objectius donar atenció i suport als fillets i filletes malalts de càncer i a les seves famílies i es dediquen sobretot a donar suport a aquells malalts també que s'han de desplaçar fora de la seva illa d'origen, a causa d'intervencions quirúrgiques, per rebre tractament o revisions per un temps que de vegades s'allarga i que provoca situacions d'important vulnerabilitat per als menors que es troben fora del seu ambient habitual i també per a les seves famílies, les quals, a part del patiment moral o psicològic per a la salut del seu fill o filla, s'han d'afrontar a una problemàtica que no és senzilla, de vegades s'ha de deixar de fer feina i açò repercuteix en els seus ingressos, o han de viure a hotels o a cases de familiars i amics, actualment no cobren les dietes de desplaçament, etcètera.

Per aquests motius, s'agraeix molt la tasca de les associacions com ASPANOB, que té pisos habilitats per a açò i abans anava molt bé, a més, perquè són uns pisos que..., alguns són davant Son Dureta, però açò no és el més important, també tenen pisos a Barcelona per acollir les famílies de les Illes Balears que s'han de desplaçar a aquella ciutat.

Però no és únicament aquesta ajuda la que ofereixen, sinó que un altre dels programes que té en marxa ASPANOB és donar suport escolar als fillets i filletes malalts i també als seus germans, perquè aquesta malaltia trastoca la vida habitual de tota la família i afecta les seves rutines, també l'educativa, tant perquè no poden anar a escola perquè es troben desplaçats, o perquè a causa de la seva malaltia tampoc no ho poden fer.

De l'any 2007 al 2011, ambdós inclosos, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats de les Illes Balears havia signat uns convenis amb l'associació, per facilitar aquesta tasca, que era de 8.000 euros a l'any. El darrer que es va signar..., bé, coneixíem que el darrer que s'havia signat quan havíem fet aquesta proposició no de llei era del 2011, segons les respostes que havia rebut aquesta diputada de la Conselleria d'Educació. I a les preguntes de si es pensava tornar signar aquest conveni, les respostes havien estat positives. El problema era que no coneixíem si s'havia materialitzat.

Avui mateix hem rebut un conveni que s'havia firmat per al curs 2012-2013, que es va firmar l'any passat i que acabava..., s'havia firmat el mes de juliol i acabava el desembre del 2013. Per tant, després d'aquesta ja no n'hi ha hagut cap altre.

Açò significa, aquesta poca regularitat en la signatura dels convenis i poca regularitat també en regular les subvencions, significa que la conselleria no ha fet un compliment de l'acord de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Parlament de les Illes Balears, de dia 17 de maig de 2012, que va aprovar per unanimitat instar el Govern de les Illes Balears a mantenir les ajudes a ASPANOB en els pressuposts d'aquell any i en els següents, perquè pogués continuar amb la important tasca d'acompanyament, assessorament i logística de les famílies amb menors malalts de càncer.

Concretament vam aprovar en primer lloc el reconeixement per part d'aquest Parlament de la tasca social que porta a terme ASPANOB, en el suport de les famílies amb infants malalts de càncer. En segon lloc, instava el Govern al pagament a aquesta entitat d'ajuts concedits i no cobrats fins aquell moment en el calendari que s'havia establert de pagaments a entitats socials. En tercer lloc a mantenir els ajuts als pressuposts d'aquell any i següents i, finalment, instava el Govern a posar-se al dia en el pagament dels ajuts a totes les entitats del tercer sector de les Illes Balears i a reconèixer que són imprescindibles en el teixit social de la nostra comunitat autònoma en aquest moment de crisi econòmica.

Per tant, nosaltres teníem un conveni del curs 2011-2012 que no es va signar i sabem que van dir a l'associació que s'havia de presentar una factura, una factura que dos anys després encara no s'ha fet efectiva.

Actualment aquesta entitat passa per moments molt delicats econòmicament pels endarreriments de totes les administracions públiques, tant en el pagament dels ajuts com en les convocatòries, i açò podria comprometre la seva existència, cosa que afectaria sens dubte els infants malalts de càncer i les seves famílies, malgrat fins ara continuen fent el que poden, amb voluntariat i donacions, és a dir, no per açò han deixat de fer la tasca per la qual es van fundar. Com diuen ells: la malaltia no entén de crisi.

Em permetran també que citi aquí unes frases d'un pare que ara col·labora de manera auxiliar amb ASPANOB i que diu públicament: *“En ASPANOB encontramos una mano a la que agarrarnos cuando no sabíamos qué hacer, ni hacía dónde ir, aunque la familia siempre quiere ayudarte no puede, porque no sabe cómo hacerlo. Ellos en cambio, con su experiencia y sus profesionales nos dieron el apoyo que tanto necesitábamos y nos indicaron el camino que debíamos seguir”*.

És, per tant, per aquest motiu que el Grup Socialista va registrar aquesta proposició no de llei que instava el Govern de les Illes Balears a signar un conveni de col·laboració amb l'associació ASPANOB, per les tasques de suport educatiu a l'alumnat malalt de càncer i als seus germans i germanes de les Illes Balears. I novament instàvem també a posar-se al dia en el pagament de les subvencions i dels ajuts concedits a l'associació ASPANOB, abans del mes d'abril de 2014. Evidentment ja ha passat aquest termini i per tant, seria ampliar-lo un mes o dos mesos, si ho troben estarien disposats a transaccionar aquest punt.

Esperam per tant, que els grups d'aquesta cambra donin suport a aquesta proposta, perquè aquesta associació realitza una tasca que mai no podrà ser assumida per l'administració i es mereixen tenir una regularitat, o saber almanco què poden esperar de l'administració.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. Bones tardes a tots i a totes. El nostre grup parlamentari donarà suport a aquests dos punts, com també varem donar suport als diversos punts de la proposició no de llei a què ha fet referència la Sra. Rita, de maig de 2012, que era la mateixa parlamentària que feia una defensa d'un seguit d'accions que com a govern s'haurien de realitzar, precisament per la mateixa entitat. I els arguments de per què es va considerar en aquell moment que fossin prioritàries per a aquesta entitat, jo crec que són absolutament vàlids i ja els ha mencionat en bona part la parlamentària del Partit Socialista.

És una entitat absolutament coneguda per a totes les persones, per a tots els ciutadans, especialment per a aquelles persones que han tengut la desgraciada experiència de tenir un infant malalt de càncer, a les quatre illes i especialment a Menorca, Eivissa i Formentera, on se'ls ha donat un servei logístic molt important, i també a molts de pobles. I ho fa a través d'uns serveis, sobretot de llars, perquè aquestes famílies no hagin de desplaçar-se contínuament i siguin prop de l'hospital. Però a més a més d'aquesta tasca, fan tot un seguit de treball emocional, d'autoajuda, perquè allà es troben pares i mares que passen per la mateixa situació, amb professionals que treballen tot aquest contingut emocional que en aquest moment tenen els pares.

És una entitat de la qual hem de ressaltar que és l'única ho fa, així com tenim entitats que treballen amb el col·lectiu de nins amb discapacitat i nines amb discapacitat, també en tenim en nins que es troben en situació d'emparament. El tema del desplaçament en aquesta especialitat de nins i nines que pateixen un càncer, és l'única que ho fa. Està molt ben valorada, és una associació que ha rebut tot tipus de reconeixements i premis. I a més a més, és una entitat que no només es basa en la professionalitat, també es basa en el voluntariat, i vostès hauran assistit, com jo mateixa, a tot tipus d'activitats extraordinàries que fan per poder tenir recursos econòmics.

Per tant, és una entitat molt viva, però que necessita de l'administració pública. L'any 2012 ja justificàvem la prioritat del pagament d'aquesta entitat petita. Afortunadament de l'any 2012 a l'any 2014 hem modificat la Llei de serveis socials, en el sentit de facilitar el pagament i concertacions amb els col·lectius de discapacitats i el col·lectiu de menors tutelats, però queden encara moltes entitats petites que no tenen la força del col·lectiu de discapacitat, perquè no tenen el volum quantitatiu de persones que tenen aquests col·lectius, o les entitats que fan feina amb menors tutelats i que són petites entitats que s'haurien de dirigir cada vegada més, no una subvenció, sinó a la concertació de serveis, perquè són de vegades els professionals de la sanitat pública, els pediatres els que informen de l'assistència d'ASPANOB en el moment en què es diagnostica aquest càncer als infants, com a un lloc de referència per als pares i per als menors.

Per tant, l'administració pública deriva a través dels seus professionals a aquesta entitat. Vàrem acordar l'any 2012 per unanimitat que fos prioritari en el pagament. No ha estat així, si vostès veuen la liquidació del 2013, s'han pagat temes a ASPANOB de 2011 i 2012, però no ha estat de les entitats que han tengut aquesta prioritat. I la PNL d'avui parla sobretot del tema del suport educatiu, d'aquest suport educatiu a l'alumnat malalt de càncer i sobre els seus germans i germanes, però especialment d'aquest alumnat. Perquè és una situació que podem considerar quasi de minusvalidesa temporal, no poden exercir una escolarització normal i necessiten tot un tipus de reforç en moments determinats perquè no es troben sempre en les mateixes condicions aquests infants, malalties que poden ser breus o poden ser molt llargues en el temps.

Per tant, pensam que no necessita massa més justificació. Avui lamentablement hem vist com centres d'educació especial feien una denúncia pública de què estaven saturats i col·lapsats, que cada vegada tenim una escola menys inclusiva, que cada vegada expulsam els nins que no poden fer un seguiment normalitzat d'un aprenentatge i els expulsam cap a centres d'educació especial, que en els anys 80 vàrem fer tot un pla de feina per buidar-los i ara els tornam incorporar a aquests centres d'educació especial i que a la vegada no els reforçam perquè puguin rebre aquest tipus d'alumnat.

Aquests nins que pateixen càncer necessiten un temps, necessiten una educació especial, necessiten tot un seguit de suports educatius especials durant un temps i val la pena que se'ls pugui donar aquest suport. Ja no demanam la implicació directa de l'administració pública, que seria tal vegada el més adequat, sinó que doni suport a aquests que realment volen fer aquesta tasca, com és el cas d'ASpanob.

Per tots aquests motius nosaltres pensam que és necessari i que donam suport a aquests dos punts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Manolo Monerris i Barberá, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo em centraré en la postura del meu grup parlamentari en el tema educatiu simplement, perquè crec que en els serveis socials ja hi ha una comissió a posta i per tant el tema que ens centra aquesta proposició no de llei no té res a veure amb el que reivindica, en aquest cas, per exemple, la Sra. Santiago, sortint del tema del suport educatiu per a ASpanob, en altres temes d'educació que es podrien tractar especialment i específicament a altres PNL.

De tot (...) que pateixen malalties, que els obliguen a perdre (...) d'hospitalització o convallescència prolongats, es troben en situació de desavantatge respecte la seva (...) del sistema educatiu. La seva escolarització normal es veu enormement dificultada i solen acumular retards escolars que només poden ser pal·liats des de les mesures de suport que seran útils al mateix temps, per reduir també com bé han dit, l'ansietat que la malaltia en si provoca.

L'Associació de Pares i Mares de fillets i filletes Oncològics de Balears (ASpanob), com és de tot sabut es va crear l'any 1987 entorn d'un grup de pares voluntaris; des de llavors ASpanob ha crescut, ha treballat dia a dia amb la satisfacció de veure en realitat com les seves activitats han augmentat i els seus programes més importants també s'han ampliat.

ASpanob després de tants anys es manté fidel als principis objectius que van motivar la seva creació i totes les activitats, com és normal, van destinades a millorar la qualitat de vida de tots els fillets i filletes amb càncer i les seves famílies, afavorir una millor acceptació i fer front a la malaltia, que ja de per si és una missió bastant important, sent la funció bàsica de l'associació la detecció de problemes i necessitats i arbitrar també els mecanismes que s'han de posar necessàriament per a la seva solució.

Jo tinc prou relació amb gent d'ASpanob perquè han vingut a parlar amb mi quan tenia anteriorment altres càrrecs, i ara en aquests moments, perquè precisament en el poble on som, hi ha dos fillets que són dins aquest programa i un dels efectes immediats de la malaltia és un absentisme escolar molt accentuat. ASpanob, conscient d'aquesta realitat, va iniciar un programa de suport escolar crec recordar sobre l'any 2001, que es va implantar al llarg dels anys següents i des de la seva aplicació ha obtingut uns magnífics resultats, gràcies a Déu!

Així doncs el servei ha evolucionat en el seu plantejament i ha passat del seu caràcter compensatori inicial, a un caràcter normalitzador i preventiu; és a dir, s'ha ofert des del mateix moment que es diagnostica el mal d'aquests nins i nines. D'aquesta forma creim que la ruptura de l'escolar en el seu mitjà habitual és molt menor i provoca indubtablement un menor deteriorament i permet així mateix un estat més normalitzat de la seva vida anterior, que trenca completament la seva vida en conèixer el diagnòstic.

Després ho ampliaren amb un conveni de col·laboració, com vostè sap Sra. Rita, i passà a fer-se'n càrrec l'associació de servei del SAD, Servei d'Atenció Domiciliària, la van crear persones fins i tot de les conselleries que tenien aquest perfil, per a tots els fillets i filletes amb càncer de Balears. Gràcies també a un grup de voluntaris professors, amb els quals aquest programa du a terme tot el procés que amb aquesta finalitat puguin assistir al seu centre de referència, en coordinació sempre amb el seu centre escolar de procedència i l'aula hospitalària que en aquests moments està ubicada al Hospital Universitari de Son Espases.

A més a més, conscient de tot el nucli familiar i recent (...) del dur procés de la malaltia, aquest programa també dona, com és sabut, suport als germans dels malalts. Igualment, també ofereix un suport dels centres escolars de procedència i ofereix assessorament sobre la (...) de la situació de tenir un alumne malalt o de perdre un alumne per la malaltia. Aquest programa no podria ser possible sense la participació dels respectius tutors, professors tutors, dels fillets que col·laboren marcant indubtablement la línia pedagògica que han de seguir per a cada un d'ells.

La Conselleria d'Educació, com no podria ser d'altra manera, ha seguit en aquesta línia i ha creat la línia d'ajudes per poder dur a terme els programes esmentats. I segons la informació que té aquest diputat, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats ha iniciat els tràmits administratius corresponents per dur a terme un conveni amb ASpanob per a l'any 2014. A la partida pressupostària 13401-421D01-48000, i dic açò perquè sàpiguen específicament on hi ha la quantitat, hi ha la quantitat necessària per dur a terme el corresponent expedient per signar aquest conveni.

I quant a la segona petició que fa la Sra. Rita, la volem informar que la subvenció corresponent a l'any 2013 ja s'ha fet efectiva. Jo li dic l'informe que tinc jo, és a dir, jo l'estic informant de l'informe que em donen a mi.

Per tant, el primer punt que vostè per a la seva proposició no de llei demana signar el conveni, doncs es du a terme i, a més, hi ha una partida pressupostària que l'avalua. I en el segon punt, l'inform que, segons l'informe que tenc jo, el qual vaig demanar a la conselleria, me diuen que la subvenció corresponent a l'any 2013 ja s'ha fet efectiva i (...) 2014.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Monerris. Sra. Rita, vol fer ús de la paraula per contradiccions?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

No m'ha quedat clar si votaran a favor o en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer un recés i vol que...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Vol fer un recés d'un segon, si volen aclarir...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Molt bé, feim un recés, un petit recés.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja podem reprendre la sessió? Idò, recomençam la sessió i té vostè la paraula, Sra. Rita, per un temps màxim de cinc minuts.

Un moment, pregaria un poc de silenci que ja estam en comissió.

Sra. Rita, té vostè la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Al final hem arribat a una transacció i seria que el primer punt diria que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a signar un conveni de col·laboració amb l'Associació ASPANOB per a les tasques de suport educatiu a l'alumnat malalt de càncer i als seus germans i germanes a les Illes Balears, segons la partida que ha dit el Sr. Monerris que tenien preparada". Açò seria... per tant, aquesta seria per unanimitat...

(Remor de veus)

... aquest punt.

I en el segon punt no hi ha transacció, no hi ha acord.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha acord i, per tant, faríem una votació separada dels dos punts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Perquè hi ha discrepàncies en el segon punt que el Sr. Monerris diu que està cobrat i...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí, quedaria..., el primer punt quedaria transaccionat i el segon quedaria talment i passariem a la votació.

Pregaria a tots els...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Bé, idò, feim un recés de trenta segons.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, crec que hi ha hagut un altre acord, podria fer lectura de com quedarien els punts?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Podem continuar amb la comissió? Sí? Sra. Rita, si pogués...

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies. El primer punt quedaria que, "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a signar un conveni de col·laboració amb l'Associació ASPANOB per a tasques de suport educatiu a l'alumnat malalt de càncer i als seus germans i germanes a les Illes Balears segons la partida pressupostària 13401/421D01-48000". El segon punt seria, "El Parlament de les Illes Balears insta novament el Govern de les Illes Balears a posar-se al dia en el pagament de les subvencions i dels ajuts concedits a l'Associació ASPANOB segons els convenis aprovats".

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant...

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Val, bé, a part volia donar les gràcies als grups...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, no, pot continuar, sí, sí, clar.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

... no, volia donar les gràcies als grups per donar suport, nosaltres pensam també que és una associació de la qual no podem prescindir actualment. Per tant, l'hem d'estalonar, l'administració s'ha d'estalonar també al servei del que aquesta associació ofereix i que tothom, a més, coincideix que és necessari i també que necessita una mínima estabilitat, i això és el que reclamam. Ara, des de fa tres anys i mig, idò, no saben si es firmaran convenis o no, no saben quan cobraran o no i aquesta estabilitat també s'ha de sol·licitar, una estabilitat tant pels compromisos com també en el pagament per poder dur a terme la seva tasca tan important.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per tant, podríem dir que amb les transaccions fetes s'aprovaria per unanimitat? Perfecte.

En conseqüència, quedaria aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 15602/13.

2) Proposició no de llei RGE núm. 2199/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a difusió de bones pràctiques dels centres escolars.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 2199/14, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a difusió de bones pràctiques dels centres escolars. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Aquesta proposició no de llei és una proposició amb relació a la difusió de dues propostes concretes de les bones pràctiques. Les bones pràctiques hem de reconèixer que és un terme que s'ha anat incorporant a tot el vocabulari tècnic de qualsevol sector professional: sanitari, urbanístic, educatiu, de serveis socials, qualsevol, reivindica el tema de les bones pràctiques, especialment és un vocabulari que s'ha utilitzat els darrers quinze anys.

Quan em vaig incorporar a aquesta comissió, a mitjans de legislatura, vaig repassar un poc totes les... bé, vaig llegir llibres d'actes i els *Diari de Sessions* per veure quins tipus de proposicions s'havien fet, bàsicament moltes eren temes de recursos, moltes temes de TIL, però hi va haver unes quantes que eren temes concrets com aquesta, una que es va discutir el 21 de febrer de 2013, relativa a les bones pràctiques, era una proposició no de llei que va sortir amb el vot del Partit Popular i amb l'abstenció del Grup Socialista i del Grup MÉS, perquè es considerava que tot i les bones pràctiques eren un aspecte necessari del sector educatiu i, a més, a potenciar la proposta que hi havia damunt la taula en aquell moment era molt genèrica.

Nosaltres hem estat en contacte amb molts de professionals del sector educatiu dels dos darrers anys i un dels temes que consideren molt important és el tema de les bones pràctiques, que les bones pràctiques cada vegada que es realitzen en els centres escolars es vagin coneixent. Hem de dir que en els centres escolars de la nostra comunitat autònoma hi ha iniciatives de docents, de claustres, de consells escolars que desenvolupen experiències educatives adaptades a la realitat social de cada centre. No és el mateix una realitat social que pogués ser d'un barri popular que altres tipus de barris tal vegada d'economia més acomodada.

Experiències que per la seva qualitat i resultat també es podrien catalogar de bones pràctiques educatives, però que es necessita aquesta catalogació. Aquestes es realitzen pràcticament a tots els nivells: en la programació de l'ensenyament; en l'orientació dels alumnes; l'orientació de les famílies; atenció al desenvolupament humà; les relacions pràcticament amb les famílies; en la coordinació educativa dels centres que també és complicada, hi ha experiències que podríem catalogar de bones pràctiques en determinats centres educatius de la coordinació educativa que fan que sigui molt més eficient i eficaç tot el sistema educatiu d'aquell centre concret.

De tota la relació bones pràctiques en temes de coordinació, en temes de serveis socials especialment per a adolescents conflictius. Tenim, així mateix, experiències que es realitzen a un centre concret que no són extrapolables a un altre, però que sí podrien ser estudiades i, en qualsevol cas, s'haurien de conèixer.

A més, sabem que perquè hi hagi aquest concepte, aquest coneixement de bones pràctiques hi ha tota una sèrie de característiques que han de tenir aquestes bones pràctiques, vull dir, ha de ser una acció, no ha de ser una proposta ni una intenció, ha de ser una acció realitzada, respon a una necessitat identificada i avaluada, no pot ser una proposta que surti d'una bona idea sinó que ha de respondre a una necessitat identificada, jo crec que això és important, s'introdueixen nous elements o milloren els que hi ha en aquest moment o es potencien els que hi ha en aquells moments, ha d'estar absolutament ben documentada i hi ha de ser efectiva, és a dir, s'ha de poder valorar que s'han aconseguit uns importants elements (...) i observables. Moltes d'aquestes bones pràctiques, per als coneixedors d'aquest tema, consideren que ha de tenir sempre un component ètic i de valor.

El contacte que hem tengut tot aquest temps amb els professionals del sistema educatiu ens ha fet veure que, realment, a la nostra comunitat autònoma hi ha moltes experiències que altres professionals desconeixen, que no tenen per què ser experiències que es puguin traslladar d'un centre a un altre, que no es pot fer, però que sí són experiències que es podrien catalogar de bones pràctiques en aquell centre educatiu i són experiències que podrien ser estudiades, com a mínim difoses, publicades en el sistema educatiu de la nostra comunitat autònoma perquè fossin coneixedores amb una sèrie, totes elles, de valors qualitatius que s'haurien de reconèixer perquè poguessin ser catalogades com a bones pràctiques.

Per tant, la nostra proposició no de llei va en aquests dos punts molt concrets, un que és instar el Govern de les Illes Balears a instaurar la celebració anual d'un encontre d'experiències de les bones pràctiques que es realitzin en els centres escolars de la comunitat autònoma. Per això deia d'allò important que s'han de caracteritzar aquestes bones pràctiques amb els elements que he anunciat anteriorment perquè no pot ser qualsevol tipus d'experiències sinó que han de ser unes experiències que han de recollir tota una sèrie d'ítems, d'indicadors que ja he assenyalat anteriorment.

A diferència de l'altra proposició no de llei era que el Govern identificava les bones pràctiques, jo pens que ha de ser una cosa molt més participativa on hi hauria de participar els claustrs, els professors, els centres escolars, els consells escolars, l'Associació d'APA que també hi ha associacions d'APA que treballen bones pràctiques en temes de gestió de menjadors escolars en la nostra comunitat educativa que ha facilitat que nins que no podien accedir al menjador escolar a través d'aquests temes de bones pràctiques hagin pogut ampliar els menors que puguin accedir al menjador escolar.

Per tant, aquest seria una forma d'instaurar aquest encontre d'experiència de bones pràctiques i serien, realment, els protagonistes que volguessin anar a defensar el que ells consideren que s'està realitzant una bona pràctica educativa en el seu centre. Pensam que aquest reconeixement, una vegada que estigués reconegut com a bona pràctica, s'hauria de reconèixer a efectes de formació permanent, s'hauria de garantir la publicació i hauria de tenir un accés, nosaltres hem posat digital, però podria ser d'altra forma perquè ara tot passa pel sistema digital, de les experiències exposades.

És molt important per al sistema educatiu conèixer el que fan altres centres educatius, sense la voluntat d'obligar a implementar aquella bona pràctica, però sí d'aquest coneixement, a part que seria un reconeixement d'aquestes bones pràctiques. També crec que seria bo per a la comunitat educativa en el seu conjunt, per a les Illes Balears en el seu conjunt veure que els nostres professors, els nostres pares, l'associació de pares, que els claustrs, que fins i tot els alumnes que tenen capacitat tenen idees, milloren permanentment el sistema educatiu.

Per últim, l'altra proposició no de llei, és crear un sistema de reconeixement, registre i divulgació de bones pràctiques que puguin servir de referència per al conjunt de centre educatiu de les Illes Balears i fora de les Illes Balears, però en primer lloc per al nostre sistema educatiu. Aquest reconeixement que es considera bona pràctica a la nostra comunitat autònoma, quines anualment podrien ser considerades bones pràctiques de cada curs?, com es podria registrar?, i, com ho podríem divulgar?

Crec que és una concreció d'un tema que ja es va discutir en aquesta comissió, que no va tenir el nostre suport perquè era molt més genèric i això ja és una proposta concreta. Esper que pel Grup Socialista puguin tenir un vot a favor per aquesta concreció i que pel Grup Popular que va votar el tema de la necessitat de les bones pràctiques l'any 2013 vegi en aquest proposta, i si no estam disposats tal vegada a fer una transacció, una proposta concreta de com podrien aplicar aquestes bones pràctiques en la nostra comunitat educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam al torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, bona tarda a tothom. Fer catàlegs de bones pràctiques constitueix una experiència ben habitual arreu, en aquest cas parlarem d'allò que ens és pròxim, de la Unió Europea. Precisament al voltant de l'educació aquests catàlegs han proliferat al llarg dels últims anys, en teníem referència a l'organització universitària, ha sorgit els que els han anomenat seminaris de Bolonya, organitzats al voltant del procés de Bolonya com espai universitari europeu. Els catàlegs de bones pràctiques han estat molt importants amb les experiències en aquest camp. També hi ha el catàleg de bones pràctiques de l'educació dins la Unió Europea.

Per tant, vendria a ser allò que es proposa avui més que en un àmbit molt més general i que és d'una dimensió que pens que també s'hauria d'aprofitar per donar a conèixer dins aquest... si s'aprovàs fer el catàleg aquí en aquest moment. També allò que és important és el catàleg que hi ha al voltant de l'educació dins allò que està vinculat a l'Agenda 21. Són diferents tipus de catàleg de bones pràctiques que crec que serveixen com a exemples avui amb la proposta que fa el Grup MÉS.

Sí remarcar aquest catàleg de bones pràctiques que hi ha a nivell educatiu de la Unió Europea crec que l'hauríem de conèixer i s'hauria de donar bastant més difusió de la que té en aquests moments.

Fora de l'àmbit estrictament educatiu n'hi ha de molts diversos, podem comptar, per exemple, amb el codi de bones pràctiques de les estadístiques europees, si a algú li agrada el tema de les estadístiques també hi és o, bé, altres catàlegs a àmbits sectorials de tot, vull dir de tot a nivell europeu i crec que estaria bé poder-los difondre aquí d'alguna manera.

Per què serveix un catàleg de bones pràctiques? Crec que la diputada de MÉS, la portaveu la Sra. Santiago, ens ho ha explicat molt clar, però evidentment serveix per conèixer allò que es fa de positiu i d'innovador, allò que funciona dins un àmbit determinat i que, òbviament, s'ha de posar en valor sense cap dubte. A les Illes Balears, des del punt de vista que tenim, vull dir, el món educatiu és, crec, del més dinàmic i del més innovador i possiblement on els professionals de l'ensenyament treballen més. També pens que és un dels llocs on en aquests moments, per tot l'ambient, diríem, negatiu que el Govern de les Illes Balears ha creat dins aquests professionals, crec que donar-los aquesta sortida i aquest suport seria, en aquests moments, molt important.

Dins aquestes tasques innovadores també es duen, a vegades, a terme d'una manera inconnexa i només reverteixen positivament sobre una part molt reduïda de l'alumnat del nostre país. Per tant, si en comptes de tractar les experiències aïllades que sorgeixen de la imaginació i del bon fer de professionals del sector l'administració propiciàs la creació d'una xarxa de coneixement al voltant de la innovació educativa cada vegada se'n podria beneficiar més gent.

Voldria recordar allò que també per a la memòria històrica, que en parlàvem ahir a la Comissió de Salut, però pens que és important la memòria històrica i anar-la fent, a l'etapa del primer pacte de progrés, com a mínim de la meua experiència particular que vaig tenir, ja hi va haver una publicació, en aquest cas diríem una mica més antiga perquè era en paper, però sí que era una publicació que podria constituir un precedent d'una proposta més ambiciosa com la que avui es fa i que també ja n'havíem parlat altres vegades, era la revista que es feia d'innovació educativa, que va dirigir el professor crec que de l'institut d'Inca, el Sr. Rafel Crespi, no sé si ara en aquests moments encara segueix a Inca, però que era quan la Conselleria d'Educació estava dirigida pel conseller Damià Pons, es va fer aquest document, aquest paper educatiu i que, per tant, on tot el món de l'educació podia penjar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Pregaria un poc de silenci en la sala. Perdoni, Sra. Marí, és que no se sent res del que diu. Pregaria un poc de silenci, és que la sala és molt petita...

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... és que no els interessa l'educació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, gràcies. Sra. Marí, pot continuar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... cada tarda estam igual, una mica més d'interès pel món educatiu i no sé si no, idò, demanin el canvi de representants en aquesta comissió.

Per tant, la idea que en aquell moment determinat es va constituir de fer aquest document va ser justament això, obrir un espai on cadascú pogués exposar les seves tasques i d'aquesta manera transcendir l'àmbit del propi centre escolar i poder ser utilitzades arreu de les Illes Balears. Aquesta pràctica, com tantes altres, va quedar també, va quedar en un moment determinat... no va tenir una continuïtat.

Les bones pràctiques, cada una d'elles, sempre sorgeix en un lloc determinat i si és pensada per una persona o per equip sol ser posada en funcionament, si la conselleria no l'entrebanca, en un centre escolar. S'han de crear espais per poder posar en comú aquestes bones pràctiques, i això sí que crec que és responsabilitat de l'administració educativa.

Per tant, entenem que es tracta d'una proposta encertada i que fer un encontre anual d'aquestes experiències seria del tot encertat. Pensam també que s'han de socialitzar els projectes que es duen en aquests moments i que es pot treure un profit. També, i la proposta així ho recull, trobam lògic que aquest encontre sigui en comptat com a formació permanent del professorat. De fet, compartir experiències constitueix normalment l'eina més potent de formació amb la qual es pot comptar, per tant, és lògic que també així es consideri. A vegades és trist veure que l'esforç de tants i tants professionals dins aquest sector no té cap tipus de reconeixement. Per tant, la formació del professorat seria un reconeixement ben merescut.

Finalment, ja per acabar, dir que en principi consider que és del tot necessari que es faci una mena de banc de dades amb aquestes bones pràctiques, amb els requisits que s'han esmentat i que el Govern hauria de crear aquest registre, hauria de procurar sistemes de divulgació, òbviament avui en dia supòs que serien tots a nivell digital, i se'ls hauria de donar a conèixer dins tot el món educatiu. Per aquestes raons donarem suport a aquesta iniciativa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular donarà suport o a aquestes dues, bé, a la proposició no de llei als dos punts si ens accepten la transacció de "seguir treballant", a més d'"instaurar i a crear..." a "seguir treballant". Ara explic el per què d'aquesta transacció.

En el punt 1, ja fa temps que es fan aquests encontres, el Pla de Formació Permanent del Professorat 2012-2016 contempla entre els seus objectius els següents: desenvolupar tipologies d'actuacions formatives i metodologies que afavoreixin la reflexió pedagògica, la participació en la pròpia formació, la formació entre iguals i la difusió de bones pràctiques i el treball en xarxa. A més, entre les seves modalitats de formació les següents tenen com a principal objectiu la difusió de les bones pràctiques i les experiències innovadores que es duen a terme a diari en els centres educatius de la nostra comunitat: assessorament col·laborador, grup de treball, trobada pedagògica de zona, seminari CEP, jornades, conferències i assessorament entre iguals.

Si miram, per exemple, la pàgina web, sense anar més enfora, veim aquí que el CEP d'Inca pràctica educativa recull de bones pràctiques. Vull dir, és una cosa que es va instaurar i es posa en marxa i es treballa, evidentment no ho hem d'aturar i sempre s'ha de millorar perquè sempre les bones pràctiques i la formació del professorat i poder establir un contacte entre els diferents professors dels diferents centres és molt important.

Des que entrà en vigor aquest pla de formació permanent per al curs 2012-2013 el nombre d'activitats formatives que tenen com un dels principals objectius la difusió de les bones pràctiques i les experiències innovadores dels nostres centres educatius són fins a dia d'avui, 4 d'abril de 2014, cal recordar que els programes de formació permanent anual no es tanquen fins a final de curs escolar ja que es van adaptant a les necessitats dels nostres docents de manera continuada, a la modalitat, per exemple, d'assessorament col·lectiu tenim, bé, quatre, 22 hores, admesos 29 alumnes, per exemple. Assessorament entre iguals, tenim vuit cursos de 28 hores i tenim 45 professors admesos. A les jornades tenim cinc jornades, 62 hores, i tenim 460 professors admesos. Als seminaris, 55 seminaris, 1.040 hores i 45 persones admeses. Seminaris de zona, 12, 245 hores, 28 admesos. Trobades pedagògiques de zona, cinc; hores, 63 i admesos, 7. En total podem dir que hi ha 89 pràctiques amb un total de 1.460 hores i amb un total de 614 professors admesos.

Per tant, si ens accepten això de "continuar treballant", idè crec que votàriem..., bé, crec no, votàriem a favor.

Quant al punt 2, he de dir que també ja es treballa aquest aspecte, per part del Servei de formació continua la participació en totes aquestes modalitats formatives ja té un reconeixement, estan reconegudes amb hores de formació permanent del professorat. Aquestes hores duen implícits la difusió d'aquestes pràctiques i l'accés als materials presentats amb els seus distints formats entre els seus participants. Per una part, per exemple, tenim l'equip Atlas, que és un equip multidisciplinari que ofereix assessorament pedagògic i metodològic, així com orientació en relació amb els materials didàctics als centres educatius, siguin d'educació infantil, primària o secundària; les publicacions del seu material s'aniran trobant a la seva plana web. És un principi, eh?, vull dir que s'està començant, a més, aquest grup, fa poquet, enguany s'ha format, per tant s'està començant.

I en el Servei d'innovació la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats disposa d'una web que pretén facilitar la difusió de bones pràctiques elaborades pels professionals de l'educació de les Illes Balears, i potenciar així la seva millora en l'activitat docent. Hi ha una base de dades on hi ha descrites experiències innovadores de tots els camps educatius. Els docents es poden donar d'alta com a professors col·laboradors per posar a disposició de la resta d'educadors les seves experiències educatives. La Comissió d'avaluació, formada per personal de la Universitat de les Illes Balears, de la Conselleria d'Educació i membres d'entitats de renovació educativa, és l'encarregada de valorar i validar els projectes d'innovació inserits a la base de dades i suggerir propostes de millora dels continguts. Mitjançant aquesta pàgina els docents també poden establir contacte amb formadors disposats a ajudar-los en la implantació d'una bona pràctica o innovació al seu centre.

A més de tot això els docents poden trobar aquesta pàgina de la revista *Innov, recursos i recerca educativa a les Illes Balears*, una publicació digital que recull innovacions, investigacions i recursos educatius de la comunitat docent investigadora de les Illes Balears.

No obstant això, com sempre deim, és important seguir, continuar en aquest camí, no donar res per tancat, i, bé, torn repetir que si ens accepten les transaccions votarem a favor.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Aguiló. Sra. Santiago, vol fer ús de la paraula per contradiccions? Té vostè la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. La portaveu del Grup Socialista ha entès la proposta. Vostè parlava d'un catàleg, cert, es podria acabar amb una catàleg o ser un catàleg viu, que fos permanentment modificable, però la nostra proposta era d'allò més general a la concreció, d'accions concretes que en aquest moment es realitzen en els centres educatius, que podrien tenir tot el catàleg o el reconeixement de bones pràctiques, i no es reconeix, i són accions de bones pràctiques que tenen totes els ítems que necessita una acció per considerar-la bona pràctica, des de bones pràctiques per reduir l'absentisme escolar a una classe en concret, i que aconsegueix reduir l'absentisme escolar en aquella classe concreta amb una pràctica determinada; o des de la reutilització de llibres a tot un centre escolar a través de la feina que fa el claustre i la feina que fa l'associació de pares i mares; o espais de coordinació a determinats nivells a centres molts grans. I són bones pràctiques concretes que no tenen l'aspiració de crear una línia educativa ni una línia pedagògica, però que funcionen i que funcionen molt bé.

Vostè diu que hem de ser més ambiciosos. Estic d'acord, però, bé, hem de començar amb qualche cosa i aquesta era una idea que nosaltres proposam per començar i poder ser més ambiciosos, perquè jo pens que sí, que un ha d'estar orgullós del que fa si és bo, i crec que com a país a vegades ens falta això, feim moltes coses i no mostrem com ho feim, de bé, en moltes coses; sempre tendim a mostrar allò negatiu i, en canvi, les coses que surten bé no som capaços de mostrar-les, i crec que hi ha molta bona tasca realitzada als centres educatius de la nostra comunitat autònoma. I a més, hem passat d'unes bones pràctiques que es feien amb recursos, a unes bones pràctiques que es fan amb pocs recursos i molta creativitat i molta intervenció per part dels professors.

Jo, Sra. Aguiló, no tenc cap problema per acceptar la seva proposta, no estic tant d'acord amb la seva anàlisi; vull dir que no és qüestió de cursos, no és qüestió de jornada, no és qüestió de seminaris, no és que els professors vagin a unes jornades per entendre què és una bona pràctica, -que també, que també hi poden anar-, la nostra proposta concreta era que les accions que es realitzen ara, en aquest moment, durant aquests cursos, que

se'n faci un encontre de totes. Això no s'ha fet mai, això..., es fan cursos de bones pràctiques, de com s'han de fer les bones pràctiques, però aquest encontre general no s'ha fet mai, i no ha de ser un encontre de la comarca d'Inca que es faci sinó un encontre general.

Per tant, jo li podria acceptar que “el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar treballant a l'àmbit de les bones pràctiques. Punt. A instaurar la celebració anual d'un encontre d'experiències”.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Bé, si vostè troba que ja es fa, idò ho deixarem així. Bé, jo li dic: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar treballant en l'àmbit de les bones pràctiques”. Punt. “A instaurar la celebració anual d'un encontre d'experiències de les bones pràctiques”. És el que...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sí, sí, i tota la resta, i tota la resta.

I en l'altre punt no tenc cap problema: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar..., millorant...”, o..., “...i creant sistemes de reconeixement, registre i divulgació de bones pràctiques”, etc.

Vull dir que accept les dues propostes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Volen revisar..., o quedaria acceptat talment? I si poguessin després fer arribar el text definitiu a la Mesa, perquè després quedi més clar.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... un acord, seria, el primer punt quedaria: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar treballant a l'àmbit de les bones pràctiques i a instaurar la celebració anual d'un encontre d'experiències de les bones pràctiques que es realitzen als centres escolars de la comunitat autònoma, aquest encontre s'hauria de reconèixer a efectes de formació permanent, així com garantir-ne la publicació i/o accés digital a les experiències expressades”.

El següent diu: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar millorant el sistema de reconeixement de registre”, etc., i tot el que segueix.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte. Idò també podríem dir que aquesta proposta s'aprova per assentiment, no fa falta passar a votació.

En conseqüència quedaria aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 2199/14.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS